

nok for at skaffe Folk Erstatning for den Skade, der gjøres for at redde Bygninger, som der enten er Ild i eller muligt kunde komme Ild i, at det siges, at den skal betragtes som Brandskade. Jeg vil tillade mig at paapege enkelte forfæjllige Tilfælde. Hvis ingen af de Steder, der enten brænde eller ere udsatte for at brænde, er indtegnet i nogen Assurance, kan jo ikke nogen Assuranceforening komme til at betale den tilspiede Skade; hvis det Sted, der er Ild i, eller de, der trues af Ilden og for hvis Skyld andæ Steder eller Stativværker, hvorom her nærmest er Tale, rives ned, ere indtegnede i en eller anden Assuranceforening, kunde det maastee være muligt, at denne Forening af Billighedshensyn vilde betale den Skade, som var tilspøiet i sammes Favør; men det er dog slet ikke afgjort, og det forekommer mig at være temmelig sandsynligt, at Assuranceforeningerne, i alt Fald naar det var en privat Assuranceforening eller endogfaa udenlandske Assuranceforeninger, som man vilde anmode om saaledes af Billighedshensyn at betale den Skade, der var gjort, for at frelse dem fra et større Tab, ville nægte at betale den og endog, som det forekommer mig sandsynligt, ville faae Domstolenes Medhold, naar de nægte at betale. Jeg mener derfor, da det er ganske klart efter de hos os gjældende Retsansluelser og vor hele Retsforfatning, at den, der tilspøies Skade i det Offentliges Tjeneste og navnlig af de offentlige Autoriteter, skal have Erstatning for denne Skade, at der her i Paragraphen bør være en Tilføining, som hjemler, at naar de her omtalte Skadelidende ikke kunne faae Erstatning af nogen Assuranceforening, skulle de have den af det Offentlige, og da her tales om Politiforanstaltninger, forekommer det mig rigtigt overeensstemmende med de ellers gjældende Bestemmelser, at Erstatningen i ethvert Tilfælde, naar

den offentlige Myndighed, som Brandpolitik, havde i det Offentliges Interesse foretaget Handlinger af den omhandlede Art, maatte udredes af denne offentlige Myndighed, der maatte tage Beløbet af den Kasse, hvortil den i Almindelighed henvender sig, nemlig af Repartitionsfondet. — Jeg har villet tillade mig at gjøre den høitærede Justitsminister opmærksom paa dette Punkt, da jeg saa mener, at han selv, hvis mine Bemærkninger findes begrundede, vil til tredie Behandling foreslaae de fornødne Forandringer i denne Paragraph.

Fornnesbech: Jeg skal blot tillade mig med saa Ord at motivere de af mig stillede Forslag. Det under Nr. 67, hvorefter de sidste Ord af § 41, første Stykke, skulle udgaae, er begrundet i, at de paagjældende Ord synes at være en Stump af en Instrux for Brandfogden; saavidt det i forrige Samling nedsatte Udvalg skjønnede, ere de ikke nødvendige og maae derfor helst ubelades. — Endringsforslaget under Nr. 70 har Hensyn til, om der skal afholdes Brandsyn to eller een Gang om Aaret. Det er et Spørgsmaal, som allerede flere Gange har været under Debat, og det i forrige Samling nedsatte Udvalg blev staaende ved, at det var tilstrækkeligt, naar der blev holdt Brandsyn een Gang om Aaret, kun at dette fandt Sted med fornødent Eftertryk. En af de Betragtninger, som ledebe til, at man kom til dette Resultat, var, at man vilde søge at gjøre Brandfogdens Bestilling saa lidet besværligt som muligt, for at faae de bedste Præster, som maatte findes, til at overtage den. — Forslaget under Nr. 71 maa vist erkjendes at være en Forbedring, idet der, saavidt skjønnedes, ikke er noget Bestemmelse i Lovven om, paa hvor lang Tid disse Brandsynsvidner skulle vælges.